

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va citar a les parts per celebrar l'acte del judici pel dia 3/06/2019; en aquesta data van comparèixer les parts que consten degudament identificades davant la Lletrada de l'Administració de Justícia. Obert l'acte, que va ser enregistrat, la part demandant es va ratificar en l'escrit de demanda i les demandades s'hi van oposar en els termes que consten en la preceptiva gravació; en fase probatòria es van practicar les proves proposades per les parts, consistents en tenir per reproduït l'expedient administratiu, les documentals i les pericials, amb el resultat que consta a l'esmentada acta; en conclusions les parts van reiterar les seves peticions, demanant l'actor de forma subsidiària el reconeixement d'una Incapacitat Permanent en grau Parcial. Un cop finalitzades les actuacions el judici va quedar vist per a dictar sentència.

3r.- En la tramitació del judici s'han observat totes les normes processals de caràcter essencial aplicables al cas.

FETS PROVATS

PRIMER.- El demandant, titular del DNI núm. data de naixement el , va patir un accident laboral (accident de trànsit) el 20/09/2016, mentre treballava com a policia municipal per l'Ajuntament de Castelldefels en comissió de servei. Com a conseqüència d'aquest fet va patir policontusions i una fractura costal, iniciant una baixa laboral, rebent assistència mèdica per part de la mútua FREMAP, entitat col·laboradora de la S.S. amb qui l'Ajuntament tenia coberta la responsabilitat per aquesta contingència.

SEGON.- Degut a una persistent omàlgia en l'espatlla esquerra, en data 14/12/2016 se li va efectuar una RM que va detectar una tendinopatia de supraespinós, així com una discreta bursitis subdeltoidea i subcoracoidea amb signes suggerents de trencament de trencament del labrum a nivell superior, sent tractat amb infiltració però amb resultat poc satisfactori. En data 16/01/2017 es va procedir a intervenir quirúrgicament amb resecció de l'extrem distal de la clavícula. A la vista que no es va produir l'evolució esperada, el 18/10/2017 es va procedir a sotmetre al demandant a una segona intervenció quirúrgica, via artroscòpia, iniciant posteriorment un breu període de rehabilitació obtenint, obtenint aquest cop el resultat esperat.

TERCER.- Mitjançant Resolució de l'INSS de data 27/03/2018, es va declarar que l'actor era tributari d'una lesió permanent no incapacitant derivada d'accident de treball, al considerar que patia d'una limitació de la mobilitat conjunta de l'espatlla esquerra en menys d'un 50% i presència de cicatrius quirúrgiques, reconeixent-li el dret a ser indemnitzat en la quantia de 1.370.-€. Formalitzada reclamació prèvia contra aquesta resolució, l'INSS la va desestimar el 10/08/2018, esgotant la fase de reclamació administrativa. La base reguladora de la prestació sol·licitada es de 38.933,45.-€/any i la

data d'efectes seria en el moment de cessés en la relació laboral que manté actualment com a policia municipal de l'Ajuntament de Cervelló, sent ACTIVA MÚTUA 2008, l'entitat que cobreix aquesta contingència.

QUART.- El treballador demandant, dretà en l'ús de l'extremitat superior, presenta com a seqüela, el següent quadre clínic: Artrosi acromio-clavicular esquerra. Limitació de la mobilitat conjunta de l'articulació de l'espatlla esquerra en menys del 50%, amb pèrdua de força respecte la mateixa articulació del costat dret en un 28%.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Mitjans de prova que s'han tingut en compte per a la constatació dels fets declarats provats i objecte del debat.

En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal de la LRJS, es fa constar que els fets provats s'han deduïts de la prova documental mèdica aportada per les parts, però sobretot el que s'ha valorat, fonamentalment per a poder contrastar els fets referits en tercer lloc, han estat: el dictàmens tècnics facultatius que consten units a l'expedient administratiu, així com les valoracions mèdiques i pericials aportades per les respectives parts en els seus rams de prova. En especial s'han tingut en compte les valoracions efectuades en el dictamen de l'ICAM de 14/02/2018.

SEGON.- Valoració del grau de discapacitat de la demandant.

Es discuteix en aquest procediment la valoració que ha fet el servei d'Avaluacions Mèdiques que ha estat ratificat i defensat tant per l'INSS, en base a la seva resolució, com per la mútua FREMAP que va ser l'entitat encarregada de fer el seguiment clínic de les lesions patides per l'actor a rel de l'accident laboral. Les lesions que son enumerades a la demanda, si bé han estat recollides en part pels informes mèdics elaborats per les demandades, no obstant, no consideren que el quadre clínic que pateix el sigui suficientment rellevant per tal de ser declarat en situació d'invalidesa permanent.

Diguem per endavant que és clar que no estem en un debat estrictament jurídic, doncs no tant sols s'examina la capacitat de treball o la residual de la persona demandant, sinó que també es tracta de diferents valoracions, en base a diagnòstics mèdics, d'unes taules i graus sobre els que un jurista té poca cosa a dir. Ara bé, com sigui que s'ha de resoldre a les qüestions plantejades per les parts, i el legislador ha previst que sigui en seu judicial on s'hagi de fer la corresponent valoració del grau de discapacitat d'una persona, això fa que aquest magistrat ha de combinar les diferents valoracions, sense modificar-les, però fent un exercici de coherència i de lògica, d'acord amb els plantejaments formalitzats per les parts, o millor dit, dels informes mèdics que consten a les actuacions.

TERCER.- El Reial Decret Legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, amb entrada en vigor el 02/01/2016 el

seu article 193 estableix:

"1. La incapacitat permanent contributiva és la situació del treballador que, després d'haver estat sotmès al tractament prescrit, presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus, susceptibles de determinació objectiva i previsiblement definitives, que disminueixin o anul·lin la seva capacitat laboral. No obstarà a tal qualificació la possibilitat de recuperació de la capacitat laboral de l'incapacitat, si l'esmentada possibilitat s'estima mèdicament com incerta o a llarg termini."

La Disposició transitòria vint-i-sisena del mateix text, amb la rúbrica qualificació de la incapacitat permanent, en el seu punt ú estableix:

"El disposat a l'article 194 d'aquesta llei únicament serà d'aplicació a partir de la data en què entrin en vigor les disposicions reglamentàries a què es refereix l'apartat 3 de l'esmentat article 194. Fins que no es desenvolupi reglamentàriament l'esmentat article serà d'aplicació la següent redacció:

«Article 194. Graus d'incapacitat permanent.

1. La incapacitat permanent, qualsevol que sigui la seva causa determinant, es classificarà d'acord amb els següents graus:

- a) Incapacitat permanent parcial per a la professió habitual.
- b) Incapacitat permanent total per a la professió habitual.

..!...

QUART.- Incapacitat permanent parcial per a la professió habitual.

L'article 193.3 del Reial decret legislatiu 8/2015 de 30 d'octubre, que aprova el text refós de la Llei general de la seguretat social (LGSS), segons la redacció de la disposició transitòria 26a de la mateixa norma, diu que s'ha d'entendre per incapacitat permanent parcial la que, sense arribar a el grau de total, ocasioni al treballador/a una disminució no inferior al 33 per 100 del seu rendiment normal de la seva professió habitual, sense impedir-li la realització de les tasques fonamentals de la mateixa. En conseqüència, ja que es tracta d'un grau d'incapacitat professional, per a la seva declaració cal valorar dos aspectes fàctics: limitacions funcionals i orgàniques que produeixen al treballador les lesions que pateix i requeriments físics de la seva professió habitual. Les tasques fonamentals de la seva professió s'han de determinar amb criteri qualitatiu més que quantitatiu, és a dir, no tant des del punt de vista de la seva durada al llarg de la jornada, sinó perquè constitueixen l'essència o nucli de la seva prestació laboral, sempre tenint en compte que la incapacitat ho serà de la professió habitual i no del lloc de treball concret que s'ocupi en una empresa.

CINQUÈ.- Incapacitat Permanent Total per a la professió habitual.

L'article 194 del RDL 8/2015, de 30 d'octubre pel qual es va aprovar el text refós de la Llei General de la Seguretat Social determina que s'entendrà per incapacitat permanent total per a la professió habitual la qual inhabiliti al treballador/a per a la realització de totes o de les fonamentals tasques d'aquesta professió sempre que pugui dedicar-se a altra distinta, ja que aquest grau no significa només una disminució del rendiment, propi de la incapacitat parcial, sinó una impossibilitat de continuar treballant en l'activitat habitual. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que l'aptitud per a una activitat laboral

implica la possibilitat de portar a terme tasques amb professionalitat i amb unes exigències mínimes de continuïtat, eficàcia i rendiment amb la possibilitat d'un exercici raonable continuat i no esporàdic o intermitent de la feina habitual.

SISÈ.- A continuació es raonaran els motius pels quals s'ha arribat a la conclusió exposada a la premissa fàctica i a la determinació final.

En primer lloc, a la vista de la demanda formulada extensivament contra els Ajuntaments de Castelldefels i de Cervelló, així com contra les 2 mútues que cobrien les responsabilitats de la contingència per accident laboral dels seus respectius treballadors (FREMAT i ACTIVA MÚTUA 2008), atès que l'accident laboral que va patir l'actor en data 20/09/2016, ho va ser en el moment que aquest treballava com a policia municipal per el primer Ajuntament, és aquest el dia de referència per computar el corresponent *dies a quo* per establir les corresponent responsabilitats i no pas el moment que l'INSS va dictar la seva resolució determinant que les lesions eren permanents no invalidants. Per aquest motiu, la legitimació passiva d'aquest procediment es conforma correcte i adequadament dirigint la demanda contra l'Ajuntament de Castelldefels i la mútua FREMAP. Per tant, resulten completament aliens a la present reclamació i a les responsabilitats que en el seu cas es poguessin derivar, tant l'Ajuntament de Cervelló, com l'entitat ACTIVA MÚTUA 2008, demandats que queden clarament al marge de responsabilitat respecte les peticions efectuades contra ells per part de l'actor.

Entrant en el nucli del debat mèdic-legal d'aquesta procediment, cal dir que és a la part demandant a qui li correspon provar la certesa de les seves valoracions clíniques i l'abast laboral-impeditiu de les lesions que pateix, en base al que disposa l'art. 217 de la LECivil, respecte a la càrrega de la prova.

Al respecte d'aquests impediments laborals manifestats, l'actor aporta una sèrie de documentació de l'Hospital de Viladecans, un informe biomecànic i la pericial que s'ha practicat en l'acte de judici, on es conclou que ha perdut força, mobilitat i coordinació de l'extremitat superior esquerra. Tanmateix com a Documents 12 i 13 del seu ram de prova, aporta informe de riscos laborals elaborat per una empresa privada de prevenció, on es recomana que l'Ajuntament de Cervelló (lloc on treballa actualment) hauria d'adoptar mesures per adaptar les limitacions que pateix l'actor a tasques que realment pugui realitzar, sent contraindicades la realització de funcions de patrullatge que comportin riscos, la utilització d'armilles antibales degut al seu pes, la utilització d'armes de foc motivat per la força de tracció sobre l'espatlla, així com l'exempció d'utilitzar la porra.

Al marge de l'aparent contradicció que sembla haver entre aquestes recomanacions i el fet que el treballador s'ha presentat com aspirant per ocupar una plaça de caporal en la policia municipal de Cervelló, el fet més destacable, en relació a aquests hipotètics impediments laborals, es que no queden degudament explicades les circumstàncies o els motius pels quals es fan aquestes advertències justament tres mesos després de formular la present demanda. Aquest informe de riscos, per sí sol, no pot prevaldre per sobre l'informe mèdic de la SGAM si no va acompanyat per altres valoracions clíniques

DECIDEIXO:

Desestimar la demanda presentada per contra l'INSTITUTO NACIONAL de la SEGURIDAD SOCIAL (INSS), la TESORERIA GENERAL de la SEGURIDAD SOCIAL (TGSS), la mútua FREMAP, l'AJUNTAMENT de CASTELLDEFELS, ACTIVA MÚTUA 2008 i l'AJUNTAMENT de CERVELLÓ, absolut a les parts demandades de les peticions i responsabilitats sol·licitades per l'actor en aquest procediment.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, fent-los saber que es pot interposar recurs de suplicació davant la Sala social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, anunciant-lo davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la present decisió.

Així ho mano i signo.